

Skatteministeriet

11. marts 2021
J.nr. 2021-1672

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 279 af 12. februar 2021 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Louise Schack Elholm (V).

Morten Bødskov

/ Annemette Ottosen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere problemstillingen der rejses i den interne borgerhenvendelse modtaget fra Louise Schack Elholm af 27/3-20 fra Erik Fraas, jf. SAU alm. del - bilag 133.

Svar

1. Erik Fraas bemærker, at private kreditorer via frivillige forlig, skyldnererklæringer eller via fogedretten kan få transport i skyldnernes overskydende skat, hvilket ifølge Erik Fraas betyder, at Skatteforvaltningen i mange tilfælde hjælper kviklånsmålsfirmaerne med at inddrive firmaernes dyre lån og renter.

Erik Fraas oplyser endvidere, at han er modstander af, at private kreditorer – herunder kviklånsmålsfirmaer og deres inkassopartnere – kan få transport i overskydende skat. Han vedlægger korrespondance med argumenter for, hvorfor han mener, at muligheden for transport bør afskaffes, især da muligheden for at meddele transport i overskydende skat efter hans opfattelse i stor grad går ud over de svageste i samfundet.

Erik Fraas nævner fx i den nævnte korrespondance, at de danske fogedretter blåstempler kviklånsmålsfirmaernes krav uden at tjekke, om der er ydet en ordentlig kreditværdighedsvurdering.

Kommentar

Reglerne om transport hviler på det princip, at en person som udgangspunkt skal kunne råde frit over sine formueaktiver, herunder fx krav på overskydende skat. For visse ydelser fra det offentlige er der i lovgivningen fastsat bestemmelser, der afskærer muligheden for en transport, typisk fordi ydelsen tjener et særligt formål, der vil forspildes, hvis betalingen skulle kunne overføres til en anden end den umiddelbare modtager af ydelsen. Det gælder fx krav på børne- og ungeydelsen.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at der i kildeskatteloven allerede findes en bestemmelse, der fastslår, at krav på udbetaling af overskydende skat ikke kan overdrages før udløbet af det indkomstår, kravet vedrører, og at aftaler om sådanne overdragelser er ugyldige, hvis de indgås forinden. Det betyder, at borgere ikke kan lave tidsbegrænsede transporter på overskydende skat, dvs. på kommende indkomstårs overskydende skat.

Da reglerne om fogedretten og reglerne om kreditværdighedsvurdering hører til Justitsministeriets ansvarsområde, har jeg forelagt spørgsmålet for Justitsministeriet, der har oplyst følgende:

”Justitsministeriet kan for så vidt angår de dele af henvendelsen til Folketingets Skatteudvalg, der angår kreditværdighedsvurderinger og fogedretten, bidrage med følgende:

Ad kreditværdighedsvurderinger:

Det følger af kreditaftaleloven, at kreditgiveren inden kreditaftalens indgåelse skal vurdere forbrugers kreditværdighed på grundlag af fyldestgørende oplysninger. Dette gælder som udgangspunkt alle potentielle kreditgivere.

Kreditgiveren er dermed forpligtet til at vurdere, om en forbruger må antages at kunne opfylde en given låneaftale. Formålet med kravet om, at der skal foretages en vurdering af forbrugers kreditværdighed, er ikke alene at sikre, at en kreditgiver har foretaget en vurdering af risikoen for at lide et eventuelt tab, men også at beskytte forbrugeren som kredittager.

Oplysningerne kan indhentes ved forbrugeren, hvor det er relevant, og hvor det er nødvendigt, kan oplysningerne tillige hentes ved søgning i relevante databaser. Det er imidlertid ikke fastsat i kreditaftaleloven, hvordan kreditvurderingen nærmere skal foretages, og heller ikke, hvordan de indhentede oplysninger skal eller bør vurderes.

Kreditvurderingens omfang og intensitet vil variere bl.a. afhængig af kredittens størrelse og karakter.

Manglende opfyldelse af kreditvurderingspligten er ikke strafsanktioneret i kreditaftaleloven. Men Forbrugerombudsmanden kan efter markedsføringsloven meddele påbud, hvis der ikke er foretaget en kreditvurdering, da handlingen vil være i strid med god markedsføringsskik.

Ad fogedretten:

En kreditor kan få fogedrettens hjælp til at inddrive penge hos en skyldner, ved at fogedretten foretager udlæg i skyldners formue.

Skyldneren kan protestere mod, at der foretages et udlæg i skyldners formue, ved at fremsætte indsigelser mod grundlaget for kreditors krav. Finder fogedretten det herefter betænkeligt at fremme fogedforretningen, nægter fogedretten at efterkomme kreditors anmodning om udlæg.

Fogedretten kan ikke tage stilling til indsigelser mod rigtigheden af afgørelser truffet af de almindelige domstole, da sådanne afgørelser skal appelleres til de almindelige domstole.

Endvidere kan fogedretten ikke tage stilling til indsigelser mod betalingspåkrav med påtegning og indsigelser mod retsforlig, som angår rettens virksomhed.”

Da reguleringen af kviklånsfirmaer hører til Erhvervsministeriets ansvarsområde, har jeg også forelagt spørgsmålet for Erhvervsministeriet, som har oplyst følgende:

”Forbrugslånsvirksomheder, herunder de såkaldte kviklånsfirmaer, er forpligtet til at foretage en ordentlig kreditværdighedsvurdering af en forbruger, inden der ydes et lån. Formålet hermed er, at forbrugslånsvirksomhederne skal sikre sig, at låntager vil være i stand til at betale lånet tilbage.

Det indgår som et krav for, at en virksomhed kan opnå tilladelse som forbrugslånsvirksomhed efter reglerne i lov om forbrugslånsvirksomhed, at virksomheden har en forretningsgang for kreditværdighedsvurdering, der sikrer, at virksomheden overholder reglerne om kreditværdighedsvurdering. Det er Finanstilsynet, der foretager vurderingen heraf i forbindelse med behandling af en ansøgning om tilladelse som forbrugslånsvirksomhed.

Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse, hvis en forbrugslånsvirksomhed groft eller gentagne gange tilsidesætter sine forpligtelser efter lov om forbrugslånsvirksomheder, herunder ved, at der ikke gennemføres en fyldestgørende kreditværdighedsvurdering.”